

2. Юринець З. В. Бар'єри на шляху розвитку інноваційної діяльності в економіці України. / З. В. Юринець, О. А. Петрух, В. В. Круглякова // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – Вип. 12. – с. 183 -187.

3. Cohen W. M., Levintha, D. A. Absorptive capacity: A new perspective on learning and innovation // Administrative Science Quarterly. 1990. – Vol. 35. - P. 128–152.

4. Furman J., Porter M., Stern S. The determinants of national innovative capacity // Research Policy. 2002. - Vol. 31.

5. Industrial Development Report 2009. Breaking In and Moving Up: New Industrial Challenges for the Bottom Billion and the Middle-Income Countries [Електронний ресурс] / United Nations Industrial Development Organization. – Режим доступу: <http://goo.gl/lfzV4j>

УДК:338.242.4:330.341.1(477)

Єршова Г.В.

к.е.н., ст.н.с. відділу фінансів реального сектора,

ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України"

Державна підтримка інноваційної діяльності в Україні

Для України, економіка якої на сьогодні набула форм деіндустріалізації, активізація інноваційної діяльності є необхідною і вкрай важливою умовою її подальшого розвитку. Характеризуючи ситуацію, яка нині склалася в інноваційній сфері, вітчизняні фахівці прирівнюють її розвиток до 90-х років минулого століття, коли в економіці спостерігалася істотна стагнація промислового виробництва [1], а серед визначальних тенденцій її нинішнього стану наводять: зосередженість інноваційної діяльності на великих промислових підприємствах; невідповідність інноваційної активності підприємств до їх інноваційності виробництва; зниження технологічної активності промислових підприємств; прогресуючу тенденцію втрати вітчизняною промисловістю техніко-технологічного ресурсу модернізації

серійного виробництва; практично припинення фінансування інноваційної діяльності за рахунок банківського кредитування [1]. Наведені характеристики свідчать, що незважаючи на проголошення інноваційної діяльності одним із пріоритетів в Україні, без кардинальних змін, очікувати інноваційного прориву в найближчій перспективі марно.

За останні роки державна фінансова підтримка інноваційного розвитку (державний і місцеві бюджети) скоротилась з 2,8% у 2010 р. до 0,7% у 2015 р. загальних інноваційних витрат підприємств, а кількість підприємств, які отримали фінансову підтримку інноваційної діяльності за рахунок державних коштів зменшилась, відповідно з 40 до 26 [2]. Поряд з цим відсутність дієвих стимулів з боку держави щодо розвитку інноваційної діяльності зумовлює зниження інноваційної активності в країні (в останнє десятиліття питома вага інноваційно активних підприємств не перевищувала 17% загальної їх кількості, а частка реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі промислової продукції знизилася за період 2000–2015 рр. на 8 п.п. – до критично низького рівня у 1,4%).

В Україні нині чітко простежується тенденція превалювання у структурі експорту сировинних матеріалів і зниження потенціалу високотехнологічних виробництв (про що свідчить збільшення імпорту високотехнологічних товарів), у подальшому це може мати руйнівні наслідки для всієї економіки. За період 2007–2015 рр. Україна суттєво наростила експорт товарів рослинного походження (на 17,4 п.п.), втративши при цьому позиції щодо експорту більш високотехнологічних товарів. У той же час, високотехнологічний експорт у країнах ЄС-28 у 2015 р. становив 17,0% загального його обсягу, а по окремих країнах перевищував 20% (зокрема, у Франції – 21,6%, Мальті – 24,2%, Ірландії – 24,0%, Нідерландах – 20%) [3].

Вирішення цієї проблеми лежить у площині збільшення виваженого державного впливу на активізацію інноваційної діяльності саме у високотехнологічних галузях економіки, що забезпечить їх розвиток та підвищить експортний потенціал.

Дослідження проблем активізації інноваційного розвитку в Україні дає підстави сформулювати три основні категорії проблем, які пригнічують розвиток вітчизняної інноваційної системи, зокрема: 1) недосконалість законодавчого поля та відсутність дієвих стимулів з боку держави; 2) дефіцит фінансових ресурсів; 3) низький інноваційний потенціал промислових підприємств.

Вирішення ж цих проблем потребує комплексного реформування державної інноваційної політики, яка, зокрема, включатиме:

- визнання першочерговим пріоритетом економічного розвитку України інноваційний розвиток високотехнологічних галузей вітчизняної промисловості;
- створення ефективної системи стимулювання інноваційних підприємств, шляхом запровадження податкових стимулів та розвитку інститутів розвитку, які стануть донорами фінансових ресурсів при реалізації інноваційних проектів;
- поетапне збільшення фінансування інноваційної діяльності в Україні за рахунок державного та місцевих бюджетів до рівня європейських країн;
- передачу повноважень щодо проведення конкурсних відборів, створення електронної бази проектів та проведення моніторингу ефективності їх здійснення Офісу розвитку інновацій (з метою забезпечення ефективності реалізації інноваційних проектів, що здійснюються за державної участі). Для ефективного управління інноваційними проектами повинна бути створена єдина площадка на якій буде зосереджена вся відповідальність за здійснення державних інноваційних проектів, оскільки розподіл повноважень між державними органами влади призводить до зниження відповідальності та ефективності процесу відбору і реалізації проектів;
- удосконалення системи відбору проектів, яка передусім, повинна бути спрямована на нівелювання протекціоністських впливів бізнес середовища, наближеного до владних структур, та націлена на реалізацію

інноваційних проектів, які матимуть кумулятивний ефект для розвитку промисловості;

– удосконалення критеріїв відбору державних (за її участі) інноваційних проектів в частині переорієнтування їх на реалізацію високотехнологічних проектів;

– активну підтримку з боку держави заходів щодо підготовки кваліфікованих інноваційних менеджерів, для розвитку інноваційної індустрії у вітчизняній економіці.

Список використаних джерел:

1. Імплементация высоких технологий в экономику Украины: научная доповідь. НАН України, ДУ «Інститут екон. та прогнозув. НАН України». Київ. 2016. С. 13.
2. Наукова та інноваційна діяльність України. Статистичний збірник за відповідні роки. URL: <http://ukrstat.gov.ua>.
3. Експорт високотехнологічної продукції в загальному обсязі експорту країн ЄС. Євростат. URL: <http://ec.europa.eu>.

УДК 336.71

Іванова Т. Г.

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту банківської діяльності,

ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»

Інноваційна діяльність банківських установ України в контексті розвитку дистанційного банківського обслуговування

Добре розвинена банківська система забезпечує успішний економічний розвиток держави. На її стан впливає як внутрішня економічна і політична ситуація в державі, так і зміни в світовій банківській системі. Ці зміни є наслідком глибинних макроекономічних процесів у світовій економіці (інтеграція, лібералізація, науково-технічний підйом) і вони зачіпають всі